

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/34323 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 5 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 april 2007, verzonden op 11 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

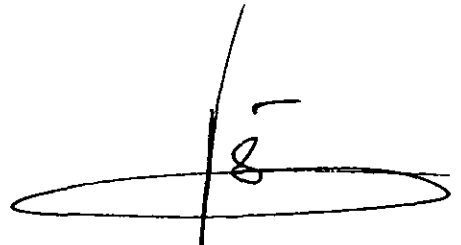
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 juni 2007

154-526.

Verzonden: **20 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

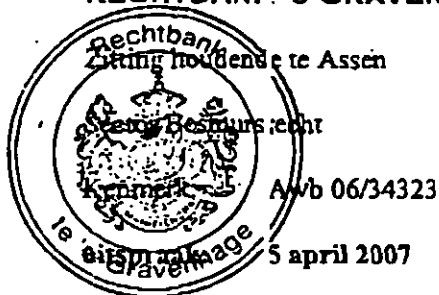
A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

inzake:

geboren op
verblijvende te Furgum,
van Kongolese nationaliteit,
IND dossiernummer: 0012.20.2094,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. E.J.P. Cats, advocaat te Emmen,

tegen:

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage
verweerder,
gemachtigde: mr. D.J.W. Vinkes, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 22 december 2000 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij besluit van 5 augustus 2002 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Bij beroepschrift van 2 september 2002 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

Verweerder heeft bij schrijven van 22 januari 2004 voornoemd besluit ingetrokken. Op 24 maart 2005 heeft verweerder de aanvraag opnieuw niet ingewilligd. Eiser heeft op 20 april 2005 bezwaar aangetekend tegen de weigering aan eiser een reguliere verblijfsvergunning te verlenen onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'. Bij beroepschrift van 20 april 2005 heeft eiser beroep ingesteld tegen de afwijzing een verblijfsvergunning asiel te verlenen.

Verweerder heeft bij besluit van 14 juli 2005 voornoemd bezwaarschrift ongegrond verklaard. Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Bij schrijven van 24 januari 2006 heeft verweerder voornoemd besluit van 24 maart 2005

Zaaknummer: Awn 06/34323

2

ingetrokken, waarop eiser het daartegen ingestelde beroep heeft ingetrokken.

Bij uitspraak van 14 maart 2006 heeft deze rechtbank, zitting houdende te Zutphen, het beroep tegen voornoemd besluit van 14 juli 2005, ongegrond verklaard. Het besluit op het bezwaarschrift tegen de weigering een verblijfsvergunning te verlenen onder de beperking 'tijdsverloop in de asielpprocedure', is daarmee onherroepelijk geworden.

Verweerder heeft bij besluit van 19 juli 2006 voor de derde maal afwijzend op de aanvraag van 22 december 2000 beslist.

Bij beroepschrift van 14 juli 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Operebare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 22 februari 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser was lid van de jongerenafdeling van de Union Panafricaine pour la Démocratie Sociale (UPADS). Hij was voorzitter van de sectie 56 en zorgde ervoor dat jongeren zich aansloten bij de partij. Eiser ging naar partijbijeenkomsten en in maart 1997 heeft hij deelgenomen aan een TV debat. In maart 1997 werd eiser met de dood bedreigd, waarop hij, na het omverwerpen van zijn partij in oktober 1997, naar Sesse is gevlucht. Nadat eiser had gehoord van een amnestieregeling, is eiser teruggegaan naar Brazaville waar hij op 10 september 2000 vanwege zijn politieke achtergrond werd gearresteerd. Op 12 oktober 2000 wist eiser te ontsnappen.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtvaardig grond voor verlening vormen. Naar de mening van verweerder kan er geen geloof worden gehecht aan het relaas van eiser nu zijn verklaringen niet overeenkomen met hetgeen bekend is over de algemene situatie in zijn land van herkomst. Verder worden de verklaringen van eiser niet aannemelijk geacht.

Zo blijkt uit het algemene ambtsbericht van 3 augustus 2001 dat de UPADS een legale partij is. Dat eiser is gearresteerd omdat hij aanhanger was van die partij, is reeds om die reden naar de mening van verweerder ongeloofwaardig. Bovendien zijn vele hoge ambtenaren en ex-ministers teruggekeerd en hebben zij zonder problemen hun politieke activiteiten hervat. Niet valt in te zien, zou eiser al worden herkend als lid van de UPADS, dat eiser problemen zal ondervinden vanwege zijn politieke activiteiten. Voorts meent verweerder, nu eiser betrokken was bij jeugdafdeling van de partij en hij weinig weet te vertellen over zijn partij en gelet op de aard van de activiteiten, dat het niet geloofwaardig is dat eiser zich heeft gemanifesteerd als belangrijk politiek opposant of belangrijk tegenstander van het regime. Nu er blijkens het ambtsbericht van 2000 geen gevallen van politieke gevangenen bekend zijn, ziet verweerder niet in waarom eiser wordt vervolgd. Dat leden van de door eiser gestelde splitsing binnen de partij wel te vreezen hebben voor vervolging, vindt naar de mening van verweerder geen bevestiging in de bij de Minister bekende informatie. Tot slot duidt de eenvoudige wijze van ontsnappen, zou die al geloofwaardig zijn, naar de mening van verweerder niet op een situatie

Zaaknummer: Awn 06/34323

3

dat eiser de door hem gestelde negatieve aandacht op zich heeft gevestigd.

Eiser bestrijdt het standpunt van verweerder dat leden van de UPADS niet worden vervolgd. Leden die zich blijven verzetten worden volgens eiser nog steeds vervolgd. Eiser wijst in dit verband naar Pascal Lissouba, voorzitter van de partij, die in ballingschap verkeert en naar de door hem overgelegde schriftelijke informatie. Voorts bestrijdt eiser het standpunt van verweerder dat hij weinig weet te vertellen over zijn partij. Dat eiser betrokken was bij de jeugdafdeling van de partij doet aan zijn vrees voor vervolging niet af. Verzoeker meent voorts dat hij zich wel als belangrijk politiek opposant gemanifesteerd heeft door mee te doen aan een debat op TV. De door eiser gestelde splitsing binnen de partij heeft eiser wel aannemelijk gemaakt door te verwijzen naar de door hem overgelegde stukken en het ambtsbericht. Eiser meent voorts dat nu hij reeds eerder na drie jaar is herkend als politiek tegenstander, hij ook thans bij terugkeer vreest voor vervolging. Het standpunt van verweerder inzake de ontsnapping besrijft eiser, nu het volgens eiser niet ongebruikelijk is dat familieleden elkaar, gelet op de hechte familie banden, helpen. Tot slot verwijst eiser naar rapporten van diverse mensenrechtenorganisaties.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrond verklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Sct. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State pleegt de minister het onderzoek van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

De rechtbank stelt vast dat aan eiser geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden wordt tegengeworpen.

De rechtbank stelt voorts vast dat aan eiser niet wordt tegengeworpen dat hij alle hem gestelde vragen niet zo volledig mogelijk heeft beantwoord en dat aan eiser niet wordt tegengeworpen

Zaaknummer: Awn 06/34323

4

dat het relaas op hoofdlijnen innerlijk niet consistent is.

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen geloof kan worden gehecht aan het relaas van eiser nu zijn verklaringen niet overeenkomen met hetgeen bekend is over de algemene situatie in zijn land van herkomst en eiser voorts niet aannemelijke verklaringen heeft afgelegd.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich niet zonder meer op het standpunt kunnen stellen dat het ongeloofwaardig is dat eiser is gearresteerd, omdat de UPADS een legale partij is. Redengevend daarvoor is dat uit het ambtsbericht van 2001 blijkt dat de door eiser genoemde amnestie niet geldt voor de 'aanstichters in ballingschap' en dat Lissouba en Kolelas en hun naaste aanhangers van amnestie zijn uitgesloten. Ook het standpunt van verweerder dat de stelling van eiser, dat leden van de door eiser gestelde splitsing binnen de partij wel te vrezen hebben voor vervolging, geen bevestiging vindt in de bij de Minister bekende informatie, kan de rechtbank niet volgen. Immers op pagina 34 van het ambtsbericht wordt gesuggereerd dat onderscheid wordt gemaakt tussen leden van de UPADS die bereid zijn met de regering samen te werken en die dat niet doen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich voorts niet zonder meer op het standpunt kunnen stellen dat eiser weinig weet te vertellen over zijn partij, (de rechtbank wijst daarvoor naar pagina 9 van het nader gehoor). Wel heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het niet geloofwaardig is dat eiser problemen heeft ondervonden of zal ondervinden vanwege zijn politieke activiteiten, omdat vele hoge ambtenaren en ex-ministers zijn teruggekeerd zonder problemen hun politieke activiteiten hebben hervat. De rechtbank kan verweerder voorts volgen in zijn stelling dat niet valt in te waarom eiser, gelet op de aard van zijn politieke activiteiten, heeft te vrezen voor problemen bij terugkeer in zijn land van herkomst. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat blijkens het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser niet behoorde tot de intimi van Lissouba, maar enkel een sympathisant van Lissouba was. Hoewel eiser in dit verband nog heeft gesteld dat hij voorzitter was van de sectie 56, hij er voor zorgde dat jongeren zich aansloten bij de partij, hij naar partijbijeenkomsten ging en hij in maart 1997 heeft deelgenomen aan een TV debat, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het niet geloofwaardig is dat eiser zich heeft gemanifesteerd als belangrijk politiek opposant of belangrijk tegenstander van het regime. In dit verband acht de rechtbank tevens van belang dat de eenvoudige wijze van ontsnappen, zou die al geloofwaardig zijn, niet duidt op een situatie dat eiser de door hem gestelde negatieve aandacht op zich heeft gevestigd. Dat het volgens eiser niet ongebruikelijk is dat familieleden elkaar helpen, maakt dat niet anders. Het ambtsbericht en de door eiser overgelegde rapporten van diverse mensenrechtenorganisaties bieden naar het oordeel van de rechtbank geen aanknopingspunten voor een ander oordeel.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen geloof kan worden gehecht aan het relaas van eiser voor wat betreft zijn gestelde en te verwachten problemen vanwege zijn politieke activiteiten.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: Awn 06/34323

5

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

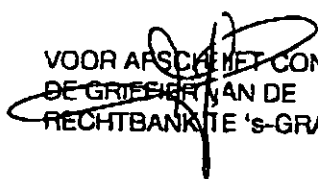
Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Läkamp, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 5 april 2007 in tegenwoordigheid van mr. I. Eising als griffier.

Afschrift verzonden: 11 APR 2007

VOOR AFSCHEFFEN CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Mr. E.J.P. Cats

Hondsrug**Advocaten**

Mw. Mr. A. Mulder

Nassaulaan 28
7811 GK Emmen

T 0591 65 81 44

F 0591 61 33 88

www.hondsrug-advocaten.nl

E-mail info@hondsrug-advocaten.nl

Datum

9 mei 2007

Inzake

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 'S GRAVENHAGE

tevens per fax 070-3651380

/Staat

IND-nummer: 0012-20-2094

hoger beroep

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2840-C	
- 9 MEI 2007	
ZAAKNR.	2007 03248
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

aan de **van Kongolese nationaliteit, geboren op**, wonende te
 te dezer zake woonplaats kiezende te Emmen aan de Nassaulaan 28 ten kantore
 van de advocaat en procureur mr. E.J.P. Cats, die verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift
 bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn;

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen d.d. 5 april 2007, AWB 06/34323, aan appellants gemachtigde verzonden op 11 april 2007, waarbij het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder d.d. 19 juni 2006 ongegrond is verklaard.

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen door de Rechtbank is overwogen en heeft hieromtrent de volgende grieven.

GRIEVEN**Grief 1**

Appellant is van mening, dat de Rechtbank in voormelde uitspraak geheel ten onrechte – zakelijk weergegeven – ondermeer heeft overwogen, dat verweerder in redelijkheid geen geloof behoefde te hechten aan het asielaas van appellant voor wat betreft de door appellant gestelde en te verwachten problemen vanwege zijn politieke activiteiten.

Ter toelichting:

Appellant merkt allereerst op, dat de Rechtbank in voormelde uitspraak heeft geoordeeld, dat verweerder zich niet zonder meer op het standpunt heeft kunnen stellen dat het ongeloofwaardig zou zijn dat appellant is gearresteerd, omdat de UPATIS een legale partij is. Als reden hiervoor wijst de Rechtbank erop dat uit het ambtsbericht van 2001 blijkt dat de amnestie niet geldt voor aanstichters in ballingschap en dat eveneens Lissouba en Kolelas en hun naaste aanhangers van amnestie zijn uitgesloten. De Rechtbank overweegt bovendien: "ook het standpunt van verweerder dat de stelling van appellant, dat leden van de door appellant gestelde splitsing binnen de partij wel te vrezen hebben voor vervolging, geen bevestiging vindt in de bij de

Hondsrug Advocaten

-2-

Minister bekende informatie, kan de Rechtbank niet volgen. Immers op pagina 34 van het ambtsbericht wordt gesuggereerd dat onderscheid wordt gemaakt tussen leden van de UPADS die bereid zijn met de regering samen te werken en die dat niet doen". Appellant meent, dat uit deze overwegingen van de Rechtbank de juistheid blijkt van de door appellant gestelde arrestatie, waarna hij is vastgehouden op een geheime detentieplaats van de Cobra-militie en bovendien ernstig is mishandeld en gemarteld alsmede over zijn betrokkenheid bij de UPADS is verhoord. Appellant meent, dat het in tegenspraak is met deze overwegingen van de Rechtbank, dat de Rechtbank vervolgens oordeelt dat verweerder wel in redelijkheid geen geloof heeft behoeven te hechten aan de door appellant gestelde en nog te verwachten problemen vanwege zijn politieke problemen.

Immers, de arrestatie is een door appellant gesteld probleem, dat hij vanwege zijn politieke activiteiten heeft ondervonden. Hierbij merkt appellant op, dat de Rechtbank eveneens heeft geoordeeld, dat verweerder zich niet zonder meer op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant weinig weet te vertellen over zijn partij, waarbij de Rechtbank heeft gewezen op pagina 9 van het rapport van nader gehoor.

Voorts meent appellant, dat nu hij in maart 1997 heeft deel genomen aan een tv-debat en hij bovendien voorzitter van sectie 56 van de jongerenafdeling van de UPADS was, hij wel degelijk zich als een belangrijk opposant in zijn land van herkomst heeft gemanifesteerd. Bovendien heeft appellant ook vanwege zijn politieke activiteiten vastgezet en is hij zwaar gemarteld en verhoord. Voor de wijze, waarop hij heeft kunnen ontsnappen, heeft appellant bovendien een goede verklaring gegeven: hij werd immers vastgehouden op een geheime – niet officiële – detentieplaats, waar de controle van de autoriteiten veel minder zal zijn geweest dan in een officiële gevangenis, hetgeen verklaart, de kapitein en de onderofficier hem hebben durven helpen te ontsnappen. Ook heeft appellant erop gewezen, dat de kapitein een zeer hechte band had met appellant en zichzelf als familie van appellant beschouwden. De Rechtbank kan dan ook niet gevolgd worden, waar zij overweegt dat de eenvoudige wijze van ontsnappen, zou die al geloofwaardig zijn, niet duidt op een situatie dat appellant de door hem gestelde negatieve aandacht op zich heeft gevestigd.

Appellant meent dan ook, dat wel degelijk geloofwaardig moet worden geacht, dat hij vanwege zijn politieke activiteiten problemen heeft ondervonden en ook nog problemen te verwachten heeft.

Gezien het voorgaande is de uitspraak van de Rechtbank in strijd met het recht tot stand gekomen en kan deze derhalve geen stand houden.

Grief 2.

Appellant is van mening, dat de Rechtbank ten onrechte geen nadere overwegingen heeft gewijd aan de door appellant in beroep uitdrukkelijk naar voren gebrachte stelling, dat hij tijdens zijn detentie door de autoriteiten van zijn land zwaar mishandeld en gemarteld is, hetgeen voor hem zeer traumatiserend is geweest en als gevolg waarvan hij ook thans nog zwaar getraumatiseerd is, last heeft van psychische klachten als nachtmerrie en herbelevingen, zodat zich ook humanitaire redenen in de zin van artikel 29, lid 1, aanhef en onder c Vreemdelingenwet zich verzetten tegen terugkeer naar land van herkomst.

Ter toelichting:

Appellant meent, dat uit de uitspraak van de Rechtbank kan worden afgeleid, dat verweerder de door hem gestelde arrestatie vanwege zijn politieke activiteiten in zijn land van herkomst niet ongeloofwaardig heeft mogen achten. Echter, met betrekking tot de door appellant gestelde ernstige mishandelingen en martelingen, welke hem na arrestatie door de autoriteiten van zijn land zijn aangedaan, alsmede met betrekking tot het trauma, dat appellant stelt als gevolg daarvan te hebben opgelopen, heeft de Rechtbank geen oordeel uitgesproken. Nu appellant dit wel uitdrukkelijk als één van de redenen voor zijn asielaanvraag naar voren heeft gebracht en hierop

Hondsrug**Advocaten**

-3-

ook in beroep een beroep heeft gedaan, was de Rechtbank, zo meent appellant, wel gehouden om ook over deze aspecten een nader oordeel te geven.

Dit betekent dan ook, dat naar de mening van appellant de uitspraak van de Rechtbank onvoldoende is gemotiveerd en om deze reden geen stand kan houden.

Redenen, waarom appellant zich wendt tot Uw Afdeling, met het verzoek voormelde uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage te vernietigen en aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd toe te kennen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Rechtbank.

- gemachtigde -

Bijlage